

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

A boldog magyarok.

Pécs, 1897. február 11.

A nemzeti kaszinó Széchenyi-lakomáján elhangzott felköszöntő visszhangja még mindig hullámszik széles e hazában, még nem csendesült el a kimondott igazság feletti helyeslés zúgó moraja, bármennyire iparkodják is a kormány sugalmazott sajtója disszonans visításával ennek a morajnak magasztos föntségét megzavarni.

A hazugság terrorizmusa rávetette magát arra a vakmerő férfura, aki az igazságnak kifejezést mert adni olyan helyen, ahol tudnia kellett, hogy annak hallatára sokan fel fognak szisszenni, mert súlyosan találva kell érezniök magukat.

A szónok szerencsére nem szegény ördög, kit ezért a vakmerőségért anyagi ekzisztenciájában lehetne megrontani, sem aktív részt a politikai közéletben nem vesz, semmi lenni, semmit kapni nem akar, tehát a koncok és kitüntetések osztogatásánál való mellőzéssel sem lehet büntetni: rá kell tehát fogni, hogy a mikor azt a beszédet mondotta, vagy részeg vagy bolond volt, mert „a lukullusi művészet remekeivel rakott, dusan terített asztalok mellett, a legdrágább Cliquot pezsgővel töltött billikommal a kézben“, „a nagy tükörlakokból nézve az ország folyását“ józan észszel csak nem mondhatja senki, hogy „nem boldog a magyar!“

Avagy kell-e nagyobb boldogság, mint dusan terített asztalhoz ülni, drága italokkal eltelni, palotából nézni a világ folyását? Hányan áldozzák fel ezért meggyőződésüket, hányan törnek erre a célra a tisztesség és becsület korlátainak lerombolásával, s ha ezt elérték, még az a joguk se legyen, hogy boldogoknak mondhassák magukat?

Az Árpádról leszármazott Szemere Miklósnak, de genere Huba, minderről fogalma sem lehet, mert őt az ég megáldotta földi javakkal a nélkül, hogy embertársait le kellett volna taszítani boldogulásuk útjáról; ő tehát a kormánypárti sajtó terroristái szerint maga sem tudta, mit beszél, a mikor azt mondta, hogy a tisztességnek ma kicsiny a becsé és hogy tisztességesen haladva ma nehéz valamit elérni.

Ki hallott valaha ilyet? Hát nincs-e a tisztességnek jó piaci ára, mikor még megviselt, kopott állapotában is busásan megfizetik, ha eladó. És ki meri mondani, hogy tisztességesen haladva manapság nem lehetne boldogulni? Avagy nem boldogul-e az üzletember, ha hitelre vásárolt áruit bevásárlási áron alól elfecsérelve óriási forgalmat csinál, a pénzt zsebrevágja s hitelezőivel 30 percentre kiegyezik, vagy raktárának kiselejtezett maradványait csődtömögül oda löki nekik? Nem gazdagszik-e meg a molnár, aki gipszet kever a lisztbe,

vagy a borgyártó, aki a természet szeszélyeitől függetlenül, a tudomány segélyével termeli pincéjében a drága italt? Nem emelkedik-e gyorsan a számlátrán az a hivatalnok, ki görnyedt háttal simul felebbvalóinak minden szeszélyéhez, főleg ha még elég szerencsés konkurens-társait kellőleg befeketitheti?

Persze vannak, akik mindezt tisztességtelen dolognak tartják, de az ilyen elvek hirdetése csak „revolutionarius, az ellenzéki néptribunok konyháján kotyvasztott zagyva főzelék“, s aki azzal él, megérdemli, hogy palam-publice bolondnak deklaráltassék.

A hatalom szolgálatában álló közvélemény-csinálók recipéje szerint tehát csak kétféle magyarok vannak: boldog magyarok, a kik megszerezték maguknak — hogy hogyan, az mellékes — a jogot és tehetséget dusan terített asztalhoz ülni és palotában lakni, — meg bolond magyarok, a kiknek az a rögeszméjük, hogy „a létért való küzdelem“ nem irtóháború, a melyben minden fegyver jó, csak győzelemre segítse azt, aki nem undorodik azt kezébe fogni.

Már magában véve is különös és jellemző dolog az, hogy az igazmondó ünnepi szónok fejét csak a kormány konyháján élősködő sajtó iparkodik betörni, pedig az egy szóval sem említette a kormány politikáját, hanem csak általában

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Szeretsz?

— Serao Matild. —

Tekla gyermek volt. Bájos, kedves gyermek, finom, barnás arcocskával, zöldes szemekkel, barna, keskeny szemöldökkel és rózsapiros korallajakkal. Tizenöt éves gyermek, hosszú, barna hajfonatokkal, melyek sarkait verdesték. Rövid ruhát viselt, mely alól hosszú, vékony lábak kandikáltak ki. Bö ujjasát öv tartotta össze. Haja mindig borzas volt. Fehér gallérja mindig félrecsúszott és nyakán rendszeren macskakarmolás nyomai látszottak.

Szerette a krémes tortát, anyját, a finom battiszt zsebkendőket, az édes, tüzes pezsgőt, melynek élvezetét eltiltották neki. Szíve, lelke mélyéből gyűlölte a zongoraleckéket, a hosszú ruhákat, német tanítónőjét, a holdvilágot és a pókokat.

Elkényeztetett, szeszélyes teremtés volt. makkacs, szeszélyes fejcskével. Anyját időnkint vad, szenvedélyes csókokkal halmozta el; aztán barátait csókolta, a míg azok valósággal elbódultak. Karjaiba kapta a kis gyermekeket és úgy bánt velük, mintha értelmes, felnőtt lények volnának.

Aztán hirtelen nyakon ragadta a macs-

kát, diadalmasan hordta körül a házban. Kigunyolta a vén hercegasszonyt, a miért hamisak voltak a fogai, hamis a haja és mégis arra kényszerítette minden ismerősét, hogy szeressék őt és meghajoljanak szeszélyei előtt.

Apró csinyjei a tizenöt éves gyermek csinyjei voltak. Rosszat akaratlanul követett el és hibáiban is volt bizonyos báj. Néha pedig, amikor a nap leszállt és esthomály borult a tájra, csendesesen üldögélt egy sötét sarokban és keservesen sirt.

Giovanni szerette őt. Tekla tizenöt éves volt, Giovanni harmincöt. Giovanni szép, művelt, jó volt és örüléssel szerette a leányt. Tekla soha, sohasem szerette őt.

Néha ugyan, hogy kihívja őt, vagy hogy kipróbálja, úgy tett, mintha szeretné, de ezek csak röpké pillanatok voltak, a melyek Giovannit később annál boldogtalanabbá tették. Ez a szerelem volt az ő szerencsétlensége, az örökké új, soha nem gyógyuló seb, amely felemésztette minden életerejét.

Levelet írt a leánynak és elutazott. Tekla elsápadt, ajkait véresre harapta, aztán felkacagott, megcsókolta anyját, körülfogta és arra kényszerítette, hogy örült táncot járjon vele a szoba körül.

*

Ejjeli tizenegy óra. A faluban siri csend volt. Mély álomban pihent minden. Időnkint a toronyóra ütése jelezték az idő múlását.

Giovanni ott ült dolgozószobájában, a könyvekkel, újságokkal, iratokkal borított íróasztal előtt és zöld ernyővel borított lámpa bágyadt fénye mellett olvasott. Érett ember vált belőle. Az idő hatása nem mult el nyomtalanul felette és arcába véste azokat a redőket, miket a nép szája szarkalábaknak nevez. Hajába ezüst szálak is vegyültek már, arca azonban még mindig szép volt, homlokán fenséges nyugalom honolt és ajkai körül röpké mosoly játszadozott.

Élt és szeretett. De mindez messze volt már mögötte. Most megpihent. Nyugodtan jelet tett a könyvbe, bezárta, aztán papírlapot vett elő és teleírta, nem gondolkozva, de nem is sietve.

E pillanatban zörgetés hallatszott az ajtó felől. Felriadt, mintha álmából verték volna fel. Sabatino, az inasa, aki az előszobában elsundikált, morogva gyújtotta meg lámpását.

Ujra zörgettek.

Bár ablaka épp a kapu felett volt és az utcára nyílt, mégsem mozdult el helyéből, hogy megnézze, ki érkezett. Csak fel állt és az íróasztalhoz támaszkodva várta az ismeretlen zavarót.

Belépett. Nő volt, gyászruhában. Feje és vállai fekete csipkekendővel letakarva.

— Ah! kiáltott Giovanni, mintha ki-sértetet látta.

beszél a politikáról. Nagyon jellemző az az önkéntelen vallomás, hogy akkor, a mikor a szónok a politikát olyan csárdának nevezi, a melyben a szentekből is félszűzek lesznek, nem az ellenzéki sajtó zúdul föl, hanem maga a kormányparti sajtó lát ebben a kormánypolitika ellen való támadást s védekezése által maga vallja ludasnak a kormányt és pártját az ilykép jellemzett politikában.

De jellemző a védekezési mód is. Közéletünk egész rendszere hazugságon épült fel: parlamentünkre ráfogják, hogy a népakarat nyer benne kifejezést; államiságunk leglényegesebb kellékeinek felázásáról azt mondják, hogy az a nemzet szabad akaratának felel meg; a szemfényvesztő külső mázra mutatva hangoztatják, hogy a magyar nemzet immár haladása, fejlődése tetőpontjához közeledik: természetes tehát, hogy viszont az igazságot kell hazugságnak feltüntetni s azt mondani, hogy Magyarország boldog s csak a renyhe parasztok panaszkodnak, mert dolgozni nem akarnak.

Bűnül róják fel tehát az igazság kimondását, mert ez terjeszti az elégedetlenséget. Mintha bizony az idegen érdekek szolgálatába hajtott nemzet csak akkor érezné szolgátságát, ha ezt mások mondják meg neki; mintha az általános gazdasági válságot haladási frázisokkal eltüntetni lehetne; mintha az a sok ezer kivándorló, a kinek az itthon való nyomorúság adja évenként kezébe a vándorbotot, a kaszinóbeli pohárköszöntő nélkül nem tudná, hogy ő boldogtalan.

Azért fáj az a pohárköszöntő a kormány embereinek, mert igaz hangot adott a milliók és milliók kebelében élő érzelmeknek, a tényleg létező általános elégedetlenségnek s nem azért, mintha attól tartanának, hogy egy ily nyilatkozat tényleg nem létező elégedetlenséget szülhetne milliók szívében.

Azt pedig hiába remélik azok a

— Itt vagyok, szól a látogató mély, megható hangon és leült az íróasztal mellett.

Még mindig a régi volt, ivezett szemöldökkel, melyek mély bámulatot látszottak kifejezni, zöldes, csillogó szemeivel és barnás, viruló arczszínevel. Csak ajkai voltak teltebbek, félig nyitva. Nyaka gömbölyűnek, kerekdednek látszott a csipkék alatt. Villogó szemekkel és nedves ajkakkal nézte Giovannit.

— Vártál, eljöttem, szól és megragadta a férfi kezét. Ujjai forrók voltak, mint a tüzes vas.

— Egyedül jöttél? kérdezte dörögve. Jóformán azt sem tudta, hogy mit kérdezzen.

— A mama meghalt, Giovanni.

— Meghalt? Mi baja volt. Tekla?

— Nem tudom, fiatal volt még.

— Hosszu utat tettél?

— Igen, hosszú, nagyon hosszú volt az ut, de meg kellett téged találnom. A falu elején hagytam a kocsit és gyalog jártam meg a rövid utat.

— Bizonyára elfáradtál?

Ugy beszélt, mint az olyan ember, a ki csak saját szavának hangját akarja hallani.

— Nem vagyok fáradt. Új le ide mellém. Mit tettél, mialatt engem vártál?

— Olvastam . . .

— Szép könyvet? Persze . . . Homé

boldog magyarok, akik most vannak haladásuk tetőpontján, hogy boldogságról zengedező szírhangjaikkal hipnotizálhatják az elégtelen nemzetet, mert az önfentartás természeti ösztöne előbb-utóbb fel fogja rázni halálos álmából s akkor igazán a nemzet boldogsága fogja felváltani a paraziták boldogságát.

H i r e k.

Pécs, 1897. február hó 11.

Nem rossz.

Egyik fővárosi napilap nyitlterében látott napvilágot a következő nyilatkozat, melyet szóserint itt adunk:

Küzdelem a jogért

Ihering.

1896. november végével a „Pesti Hir-lapban“ egy jóízű tárca jelent meg, amelyben Murai Károly elpanaszolja, hogy X. kaszinónak tagságából nem szabadulhat. Ez viccnek igen jó volt, de én ezt — sajnos — mind tényleg tapasztaltam.

1891-ben a mohácsi egyesült kaszinóba egy barátom bevezetett s ott sör ivás között barátom, R. S. fölszólított, hogy lépjek be mint vidéki tag. Jó kedvem volt, ráálltam és 5 frt tagdíjat lefizettem. Megjegyzem, hogy se azelőtt, se azután a mohácsi kaszinóban nem voltam. 1892-ben egy barátságos fölszólítást kaptam, hogy fizessek 5 frtot, mert azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy ezen erkölcsi testületnek tagja lehetek. Én tehát K. A. ur által, aki mohácsi lakos, elküldöttem a pénzt és egyuttal fölkeretem nevemben kijelenteni, hogy kilépek a tagok sorából. Eddig a dolog rendben volt, de 1896. szept. havában fölszólítást kaptam, hogy fizessek 23 frtot, mert még mindig tag vagyok és miután nem fizettem, beperelt ezen nemes társulat, mely, mint büszkén mondja: „Mohács és vidéke szellemi és anyagi jólétét fejleszteti van hivatva.“ Ezen eljárás ép oly egyszerű, mint izléstelen.

Ezt mind azért teszem közzé, hogy más ártatlan ember okuljon, és könnyelműen ne legyen tagja a mohácsi kaszinónak, de miu-

ros! Tudod-e, hogy nagyon szeretlek? Eljöttem, mert szeretlek és mert te is szeretsz engem. De hiszen nem olvastál, a könyv be van téve. Mit csináltál?

— Irtam . . .

— Mit irtál? Kinek irtál? Hadd lássam szivecském.

— Semmi különöset.

És kezét rátette a papírlapra

— Igazad van! Nem tartozik ide. Én itt vagyok, a többi nem létezik. Hiszen oly régen nem láttuk egymást. Egész örökkévalóság telt el azóta. Mennyi ideje már Giovanni?

— Teljes hét esztendő!

— Jól megjegyezted mialatt vártál, szegény szivecském. Igen rossz voltam hozzád, oly rossz, hogy szinte kívánom, felejtse el azt a rossz Teklát. Felejtse el őt!

Es rálehelte a homlokára, hogy elűzze a gonosz emlékeket. Giovanni türte, csak időnkint riadt fel, mintha hívna valaki.

— Amikor eltávoztál, még mindig rossz voltam. Nem is gondoltam rád, a ki oly messzire mentél el. Gonosz, rossz teremtés voltam és mégis szeretett a mama, te is szeretted, Valéria is, Gelsemina is, a macska is. Nem érdemeltem meg. Egy ifju belém szeretett, én elutasítottam, mert a haját mindig kenőccsel kente be. Mindig bolondos voltam egy kicsit. Bizonyára valami gonosz szellem babonázott meg a mikor még

tán én még mind e mai napig tagja vagyok azon testületnek és szabadulni akarok, kénytelen vagyok a következő pályázatot hirdetni:

Pályázat.

100 koronát fizetek azon egyénnek, aki nekem oly tanácsot ad, amelynek segítségével én a mohácsi kaszinó karjaiból megszabadulhatok.

Pályázhat minden nem tisztességes ember (ezek fufangosabbak), de megjegyzem, hogy olyan tanács mint: Amerikába való szökés, csödbe jutás, gondnokságba helyezés és öngyilkosság ki van zárva.

Pályásokat beküldendők

„Mégis huncut a n . . .“
Poste restante Baja.

Schön Antal.

. . . Ime a róka fogta koma meséje új kiadásban.

A mennyire eredeti maga a nyilatkozat, oly annyira érdekelt bennünket, hogy mit fog rá válaszolni a mohácsi Kaszinó.

Ezért nem is irtunk róla hamarabb. Vártuk az ellennyilatkozatot, mint az az adós a ki ellennyugta nélkül nem akar fizetni; de hiába vártuk.

És most a róka fogta koma példájára a k a z i n ó f o g t a t a g e s e t e okozza fejünk törését.

Szeretnénk rajta segíteni, de hát ő maga elálta a segítő útját, azzal a kijelentésével, hogy a tisztességes emberek a pályázatból ki vannak zárva. (Már pedig mi szeretjük magunkat tisztességes embereknek tudni.)

Igy hát radikálisabb módzert nem választhat a kaszinó fogta tag, mint a mit választott a róka fogta csapda meséjében a — róka, ott hagyta a farkát a csupdában, mert meguntta maga után vonszolni a csapdát.

Nos hát — fizesse ki a nyilatkozó is, a miért beperelték s a mi miatt csak növelte a felesleges kiadásait a fenti nyilatkozat közlésével is.

A ki fizet, az könnyen beszél. Akkor aztán jelentse be a kilépését s nyugodjék sorsában ezzel a mottoval, hogy

t ö b b i s v e z e t t M o h á c s n á l.

Naptrend 1897. február 12-én

Naptár: péntek, febr. 12. Róm. kath. Eulália.
— Prot: Eulália. — Gör.-kel. (jan. 31.) Cirjék

kicsike voltam. Aztán oly sok ünnepség, zaj és vigság volt nálunk. A mama mindenüvé az én kedvemért ment el. Én pedig elmentem, mert tetszett, ha szépnek mondtak, ha megbámultak és szerettek; kacér voltam, csinos, rettentés, üres szívű teremtés. Most nagyon szeretlek! Te szeretsz?

— Igen.

— Tudtam. Csak azért kérdeztem, mert oly nagyon szeretem hallani. Mennyi boldogság rejlik a szerelemben! A mama igen boldogtalan volt szerelmében. Óh, ez nagyon szomorú történet! Röviddel ezelőtt tudtam meg, rövid részletekben. Képzeld csak, a mama soha sem volt a papával megesküdve. Csak muló szeszélye volt neki. A mikor meguntta, elhagyta. Én az anyám nevét viselem. A mama fiatal volt, szép, gazdag, magasrangu és bátran megtartott engem magánál. A világnak végre is el kellett hallgatnia. Ugy gondolom, hogy a papa már házas volt, de ezt nem tudom biztosan. Te mindent nem tudhattad, azért mondom el neked. Szomorú történet. Azért halt meg a mama oly hamar. Szeretsz?

— Igen.

— Drágám, edesem! Egy napon meguntam a táncot és a nevetést. Gondolkodásra, sirásra támadt a kedvem. Keblemen, selyem takaróba hordtam utolsó leveledet, de nem mertem újra elolvasni, mert tudtam, hogy

és János. — Zsidó. Ada: 10. — Nap két 6 óra 52 perckor; nyugszik 5 óra 2 perckor; — Hold két délelőtt 11 óra 26 perckor; nyugszik éjjel 3 óra 41 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg; légnyomás 752 — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: jelentékeny csapadék nélküli borus idő és hőemelkedés várható.

Színház: „Nőemancipáció.”

— **(Személyi hir.)** Cobor Béla dr., a híres archeológus, ma Pécsre érkezett, hová meghozta a káptalannak az ezredéves országos kiállításra kiállítva volt egyházi műkincseit. A tudós pap Pozsgay József dr. kanonok vendége s délben a zirciek társháza ebédet adott tiszteletére.

— **(Az új főispán.)** Tegnap Budapestről az új főispán kinevezése tárgyában kapott távirati értesülésünkre vonatkozólag a „Pécsi Napló” azt írja mai számában, hogy annak semmi alapja nem volt, mert a kinevezés nem volt benne a hivatalos lapban s így az ügy ma is abban a stádiumban van, a melyet ő mult évi december 17-ki tudósításában közölt, hogy t. i. a főispánságra Fehérváry Imre báró van kiszemelve, illetőleg fog kinevezettni. — Nos ezekre nézve egy kis tévedésben leledzik tisztelt lap társunk, mert a mi táviratunk egy szóval sem jelezte azt hogy a főispáni kinevezés a hivatalos lapban már benne van, hanem csak arról szól, hogy a kinevezés megtörtént, a mi nem zárja ki, sőt rendszerint szokásos is, hogy a hivatalos lap csak pár nap múlva fogja azt hozni. A kaszinóbeli urak tehát nem a hivatalos lapbeli publikáció, hanem a táviratunkban hírül adott kinevezés fejében ittak áldomást. Arról nem tehetünk, hogy azok az urak az áldomást a mi táviratunk alkalmára hagyták s nem itták meg már a „Pécsi Napló” december 17-ki értesülése alapján. Hogy a „Pécsi Napló” nincs tisztában a mult és jövő idő közti különbséggel, s azt tartja, hogy a mikor azt írják: „a kinevezés megtörtént”, az egyenlő jelentőségű azzal, hogy

igaztalan voltam irányodban! Azután a mama meghalt. Őt gyászolom. Az övéi voltak a gyémántok. Azután két hónapig beteg voltam, két hónapig éltem egyedül, mint lábadozó és Geleemina ápolt. Az időt azzal töltöttem, hogy rád gondoltam, téged azerettelek, téged hivatalok, utánad vágytam! A mult eltűnt. Szerettelek azért az időért is, a mikor kegyetlen voltam irántad, a fájdalomért, a melyet neked okoztam. nagy mérhetetlen szerelmedért, a melyet csak most tudok teljes értéke szerint megbecsülni. Szeretsz?

— Igen.

— Nos egy este mégis csak elővettem leveledet és elolvastam. Azért jöttem el.

Elhallgatott. Aztán ruhája alól kivette a levelet és elolvasta:

„Tekla! Elmegyek, mert nem szeretsz! Te vagy legnagyobb és egyetlen szerelmem! Itt, a faluban, a hol születtem, van egy kis ház; ott fogok eltemetkezni szerelmemmel. Itt foglak várni minden nap, minden órában. Nászszobád mindig készen van. te édes menyasszonyom. Nem fogsz eljönni, mert nem szeretsz. Helyetted a halál fog eljönni. Ha egy napon hideg, gonosz szived mégis megindulna és megtisztulna a szerelemtől, akkor el fogsz jönni, mert akkor szeretni fogsz! Ne feledd ezt!

Giovanni.”

„ki fog nevezettni”, arról megint nem tehetünk. De hogy kinek van igaza, nekünk és velünk együtt az egész fővárosi sajtónak vagy a mindig jól értesült „Pécsi Napló”-nak, azt pár nap alatt ugyanis meg fogjuk látni.

— **(Pécs város közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 11 órakor tartotta ülését Majorossy Imre polgármester elnöke alatt. Jelen voltak Aidinger János, Krasznay Mihály, Záray Károly, Kindl József, Szeredy József, Zsolnay György, Ternovszky Alajos, Ráth Mátyás, Zavaros Péter, Czirer Elek, Tróber Aladár, Fekete Mihály, Salamon József, Kovácsffy Kálmán, Ullmann M. Károly és Egry József. Az egyes szakelődök felolvasták jelentéseiket, melyeket minden észrevétel nélkül tudomásul vettek. Az állami főmérnök jelenti, hogy Pécs város területén 126 gőskazán van működésben. A kir. ügyész jelenti, hogy a rablétszám a pécsi törvényszéki fogházban 193 főre rug, kik közül 164 férfi, 29 nő. Egyenes adókban a város területén január hóban összesen 10.176 frt 32 kr. folyt be, vagyis 1.185 frt 35 krral több, mint a mult év hason időszakában. A f. évi adóösszeírás befejeztetvén, valamint az I. és II. oszt. keresetadó és házbéradó kivetése megtörtént. A tanfelügyelő referált ezután egy miniszteri rendeletet, melyből a bizottság kilátást merített arra nézve, hogy a jövő évben a kormány némi anyagi támogatásban fogja részesíteni Pécs város iskoláit. Az ülés 5 perccel fél tizenkettő után véget ért.

— **(Thea-uzsonna.)** A pécsi jótékony nőegylet a jövő vasárnap délután 4 órakor ismét rendez thea-uzsonnát saját helyiségeiben. Az uzsonnát megelőző műsor most is igen érdekesnek ígérkezik; Böhm Emil ur énekszámokat ad elő s less szavalat és zeneelődás is. Folyó hó 21-én azonban a thea-uzsonna elmarad, Schláger Antónia cs. és kir. kamara-énekesnő ugyanakkor tartandó hangversenye miatt.

— Itt vagyok! — szolt a leány.

— Isten hozott! kiáltott a férfi, meghatottan megindulva.

Egy kéz óvatosan nyitotta be az ajtót. A hosszú téli éj még nem mult el. Tekla azonban nem fázott. Szemei lázban égtek és a csipkekendő lecsuszott fedetlen vállaira. úgy járt, mint a holdkóros. Gyujtófát talált az íróasztalon és nesztelenül gyujtott gyertyát. A teleirt papirlap érintetlenül feküdt az asztalon. Gyorsan felragadta és elolvasta háromszor, négyszer:

„Drága Ágota! Ideje volna már, hogy visszatérj. A ház oly üres, ha nem vagy itt. Olvasok, tanulok, sétálok, de mindezek mellett hiányzik a te társaságod, a te okos fecsegésed, szivet vidító élénkséged. Mindenki vár. A cseléd naponta rendbe hozza a szobádat, mintha — itt volnál...”

Tekla a torkához kapott. Ugy érezte, mintha valaki fojtogatná. Eldobta a papirlapot, eldobta a levelet is, a melyet hét esztendeig őrzött, aztán eldobta a gyertyát.

Meg sem fordult. A sötétben áthaladt az előszobán, lement a lépcsőnkön és kinyitotta a kaput.

Aztán futni kezdett, mintha üldözött, halálra sebzett vad volna. Végigszáguldott a réteken, földeken és zokogva, sirva kiáltozott:

Óh mama, mama, mama!

— **(Kettős eljegyzés.)** Szép örömtünnepe lesz ma estére Hegedűs Imre, székesegyházi uradalmi számtartó és neje Hutflósz Ottilia családjának; ma este tartja mindkét leányuk eljegyzési ünnepélyét. Hegedűs Hedvig k. a.-t eljegyzzi Rákosi Imre dr., kir. alügyész, Rákosi Jenő unokaöccse; Hegedűs Margit k. a.-nyal pedig ugyanez alkalommal Készmárky Dezso, Készmárky István dr., jogakadémiai tanár unokaöccse, tartja kézfogóját. A kettős eljegyzési ünnepélyen igen előkelő társaság vesz részt; az örömszülőknél kívül ott lesznek a vendégek között Rákosi Jenő és Rákosi Viktor (Sipulusz) Budapestről, továbbá Blaskovich István kir. táblai elnök, Balogh Károly kir. táblai tanácselnök, Bánffy Simon, kir. tanácsos közjegyző, Aidinger János, orsz. képviselő és még igen sokan az előkelő társaságból.

— **(A kongrua-bizottság)** ma folytatta a lelkészi jövedelmek megállapítását. Ma ismét 13 plébánia jövedelmi kimutatását vizsgálták fölül s a jövedelmeket a következőkben állapították meg: Gödre 1458 frt 79 kr.; Hetvehely 1424 frt 13 kr.; Felső-Mindszent 2825 frt 87 kr.; Magyar-Hertelend 2043 frt 07 kr.; Vásáros-Dombó 2608 frt 21 kr.; Szászvár 1752 frt 68 kr.; Magyarország 2793 frt 65 kr.; Kárász 2012 frt 51 kr.; Siklós (ferenczrendi társház) 1384 frt 92 kr.; Beremend 2628 frt 30 kr.; Sásd 2270 frt 40 kr.; Vaszar 824 frt 96 kr. és Szentgyörgy 1534 frt 84 krajcár.

— **(Pécs város közegészségügye)** a lefolyt január hóban általában véve elég kedvezőtlen volt. A megbetegülési esetek száma emelkedett. Leginkább a légző szervek heveny bántalmi voltak az uralkodók. Gyakorik voltak az influenza és gümőkór esetei, szórványosan előfordult a croup, difteritisz és vörheny. A hasi hagymáz járványszerűleg lépett föl. Január 4-től 24-ig a katonák közt 45, a polgári lakosság körében 16 megbetegedési eset történt 9 halálessettel. Mint konstatació, a járvány tovaterjedését az inficiált vízvezeték okozta. Azóta ez az ok megszűnt s január 25-ike óta újabb megbetegedési eset nem fordult elő, miért is immár a járvány megszűntnek tekinthető. A kórházak betegforgalma 160 fővel emelkedett az előző havihoz képest, ugyanis mig mult évi december hóban 787 beteg volt, addig e szám januárban 947-re emelkedett. Élve született 108 gyermek, 58 fi, 50 leány, maghalt 94 egyén. Közköltségen 200 beteg látatott el gyógyszerekkel. Ebmarás 1, macskamarás 5 esetben fordult elő, a megmártak beszállítottak a budapesti Pasteur-intézetbe. Egészségtelen lakás 4 lett hatóságilag kiüresítve. Az élelmi piacokon kifogásolni való nem fordult elő.

— **(Katonai felülvizsgálat.)** Tegnap katonai felülvizsgálat volt a vármegyeházán. A bizottság Sey László, kir. tanácsos, helyettes polgári elnök, Zurn a Károly vezérőrnagy és Stenzl Alajos alezredes vezetése alatt, 13 felülvizsgálatra jelentkezőt vett vizsgálat alá, köztük 11 apát és 2 fiut; az apákat munkaképteleneknek, a fiukat pedig végleg alkalmatlannak jelentette ki a katonai szolgálatra.

— **(A nőegylet köréből.)** A pécsi jótékony nőegylet tegnap délután tartotta választmányi ülését, melyen a folyó ügyeket intézték el. Mindenek előtt elhatározta a választmány, hogy tagjainak számát a jelenlegi 60 létszámról nyolcvanra felemeli s már a jövő hóban tartandó választmányi ülésre nyolcvan tagot hívják be. A választmány köszönettel tudomásul vette Jelliasich K. dr. adományát, ki egy új orvosi művéből több példányt ajándékozott az egyletnek. Ez ajándékozásból befolyt 26 frtot a választmány a Fehérkereszt egylet javára fogja kamatoztatni. Tárgyalták végül a Vidéki Hírlapírók Szövetsége javára a nőegylet által rendezendő mulatságot, melynek tiszta jövedelméből 100 frttal a nőegylet a Szövetség alapító tagjai közé fog lépni. A mulatság megtartását el is határozták s a rendezést egy szűkebb körű bizottságra bízták. Hogy a mulatság minden tekintetben impozáns lesz, erről a nőegylet régi jó hírneve és mulatságainak nap-nap után megújuló lényes sikere kezeskedik. Minden egyes szám meglepetést fog tartalmazni s a nőegylet meghívására lejön Rákosi Viktor (Sipulusz) is, hogy felolvasást tartson az estélyen. Reggel megjelenő kollegánk ugyan úgy értesül, hogy Sipulusz nem jön le, de mi meg a leghitelesebb forrás után épen az ellenkezőről értesültünk, s így a pécsi közönség nemsokára élvezheti a kitűnő humorista előadását.

— **(Egy havi rend.)** A polgármester havi jelentése szerint a f. év január havában a közigazgatási iktatóba beérkezett 1976 ügydarab, a melyből 1903 intéztetett el; a kapitánysági külön iktatóba beérkezett 1597 ügydarab, s ezek közül 1545 nyert elintéztetést. Büntügy volt egy, vétség 4, kihágás 70, cselédkönyv kiadatott 11, igazolási jegy 8, iparigazolmány 11, letartóztatva volt 171, között utlevéllel kiutasított a város területéről 76 egyén, kísérettel 2. A vendéglőkben s szállodákban összesen 525 idegen szállott meg. A központban működő községi bíróságnál beadatott 345 panasz, végrehajtás volt 56, a bányatelepi községi bíróságnál beadatott 49 panasz, végrehajtás volt 23. Utadoban befolyt 1163 frt 32 kr., vagyis 372 frt 57 krral több, mint a múlt év hasonló időszakában.

— **(Tiszti estély.)** A pécsi helyőrség tisztikara f. hó 27-én (szombaton) helyőrségi tiszti estélyt tart a Nemzeti Kaszinóban. Az estélyen — mely kilenc órakor kezdődik — a zenét a cs. és kir. 44-ik gyalogezred zenekara szolgáltatja.

— **(A „Dárdai olvasókör“)** f. hó 13-án a „Dárdai Kaszinó“ helyiségében tartja bálját; — mintegy 150 meghívót küldtek szét.

— **(Felgyújtott présház.)** Tegnap este hét óra után a toronyór tüzet jelzett a központi tűzörségen. A tűz kint, a felső Makár-szőlőhegyen volt, hová két tűzoltó ki is ment, hogy az esetleges mentési munkálatokat végezze. A présház Rausch János tulajdonát képezte, s mint a vizsgálat kiderítette, a tűz másképp nem keletkezhetett, csak gyújtogatásból, mert a présház padlásán és belsejében semmi éghető anyag nem volt és senki sem lakván benne, ósz óta tűz sem

égett a tűzhegyen. Minden valószínűség szerint valami csavargó gyújthatta fel a présházat, melynek leégése a tulajdonosnak száz nyolcvan forint kárt okozott.

— **(A b.-szentlőrinci műkedvelők.)** kik Bogó Alajos bátyánk vezetésével alatt oly általános nagy sikerrel adták elő mult vasárnap a „Cigány“ t, az előadást f. hó 14-én, a jövő vasárnap, megismétlik. Az előadást ekkor is Bogó bácsi rendezzi, a mi már előre is kezeskedik a sikerről. Kezdeté este fél nyolc órakor. Beléptidij: első két sor 70 kr., 3—5 sor 50 kr., állóhely 20 kr. Az előadást tánc követi, melyre beléptijegy személyenként 50 kr., családjegy 1 frt. Jegyek az előadás napján este 6 órától válthatók a pénztárnál. Az első előadáson felülfizettek: Tóth Gyula, plebános 50 kr., N. N. 30 kr., Bánovits József 50 kr., Szabadfi N. 50 kr., Némedy József 30 kr., Benyovszky Elemér 30 kr., Világi Károly 20 kr., ifj Rézbányai János 50 kr., Deli János 2 frt 90 kr., Stern Sándor 1 frt, Rameszhoffer Sándor dr. 1 frt, Sey Tamás szolgabíró 2 frt, Gött Jenő 50 kr., mely felülfizetésekért e helyen mond köszönetet a rendezőség.

— **(A réten akart aludni.)** Tegnap este hat óra tájban a siklői vám közelében elterülő réten egy emberre akadtak az arra járók. Az ember aludt, mint a bunda, de semmiféle ráncigálásra sem adott életjelt magáról. Végre is a rendőrségnek jelentették s egy rendőr be is vitette hordágyon a kórházba. Ott csak ma reggel tért magához s elmondta, hogy Erős Györgynek hívják, Málomba való s a réten álmoság lepte meg s ott akart aludni. Egyelőre ápolás alatt tartják.

— **(Halál a jég alatt.)** Szegzárdi levelezőnk írja: Az Öcsény tolnamegyei község határában elfolyó Bata gyöngye jegére a minap több iskolás fiu ment csuszkálni, de alig hogy rája mentek, a gyenge jég nagyot roppant alattuk és beszakadt. Öt fiu került a jeges fürdőbe, négy közülük kimenekült valahogy, azonban Füglein István 10 éves iskolást elnyelte a jeges hullám. Másnap fogtak ki a halászok halva.

— **(Lopás.)** Benics Vinkó lócsi lakos kárára f. hó 9-én a birkaaklából 2 darab ürüt és 5 darab anyabirkát ismeretlen tettesek elloptak. A tolvajokat a csendőrség nyomozza.

— **(A társalkodónő.)** Egy német lapban a következő hirdetés jelent meg:

Társalkodónő. Egy pompás egészségnek örvendő hölgy olyan társalkodónőt keres, a ki háziasszony, zeneértő, kedves, jó arcú és főleg koránkelő. Mértékletes nők előnyben részesülnek. Pompás otthon; fizetés nincs.

A hirdető hölgy néhány nap múlva egy kosarat kapott, a melyben nagy meglepetésére egy macskát talált. A macska nyakában egy levél volt a következő tartalommal:

Nagyságos asszonyom! Nagyon örvendek, hogy önnek egy olyan társalkodónőt küldhetek, a ki teljesen megfelel a hirdetésben kikötött feltételeknek. Ez a társalkodónő valóban [muzsikális, művésziesen dörömböl, háziasszony is, koránkelő is. Háziasszága mellett bizonyít az is, hogy már több családot felnevelt. Felesleges megjegyznem, hogy a mértékletesség is jó tulajdonságai közé tartozik. Fizetést pedig egyáltalában nem fogad el.

— **(Uj gyógyintézet a fővárosban.)** A városligeti fasorban a napokban nagy és előkelő közönség jelenlétében egy új gyógyintézetet nyitottak meg. Ez Hercel dr. egyetemi magántanárnak a városligeti fasor 9. szám alatt, belgyógyászati, sebészi és női betegek részére berendezett Fásor Szanatóriuma. Az intézet megnyitásánál jelen voltak Apponyi Lajos gróf udvarnagya, Papp Samu, Major Ferenc, Radoca János és Luby Géza képviselők, Korányi, Kétly, Thanoffer, Janny, Fodor, Ottava, Klug, Leövey Sándor egyetemi tanárok, közigazgatási bíró és 400 fővárosi orvos. Az intézet berendezése a következő: a gyönyörű barokstílusú épület három részre oszlik, a testvér közép-traktushoz izlésesen és könnyedén illik a két karcsu, stilszerű oldaltraktus. A közép-traktus gyönyörű előcsarnokából balra Hercel dr. az intézeti igazgató művészi izléssel berendezett magánlakásába lépünk és ugyancsak itt találjuk a bejáró betegek számára a rendelő szobát, a mely a legmodernebb orvosi műszerekkel, villamos reflektorral van ellátva. Az előcsarnokból jobbra indulván, a belgyógyászati betegek szobáiba érünk, ahol a szenvedők kényelméről és egészségügyi biztonságáról minden tekintetben gondoskodott az igazgató, aki maga tervezte a szanatórium belső berendezését. Az ágyak moshatóak és sterilizálhatóak, az emalfalazatot minden egyes beteg után alaposan kimossák, valamint az ágy matracát is. Az ágyak mellé mindenütt a Telefon-Hirmondó van bevezetve. Innen a világos sounterrainba érünk, hol a vizgyógyintézet és a tornaterem van elhelyezve. A vetkőzökből lépünk a vizgyógyintézetbe, ahol a vizgyógyászati legelőkeltebb vívmányai, drága készülékek, gőz-izzasztó kamara, különféle doucheok, kádak, ülőfürdők, hideg bassinok kötik le figyelmünket. Főelőtérben érdekes az a nagy douche készülék, amelynek a csővéből tetszés szerint igazítható erősséggel és hőfokkal irányozhatja az orvos a vizsugarat a betegre. A tornateremben minden ortopédikus tornaeszköz, Burlow-szekrény, Chereszt-készülék rendelkezésére áll a betegnek. Ugyancsak sounterrainban van elhelyezve az étéskamra, a telefontal, szócsővel ellátott gyönyörű konyha, mellette egy külön helyiség az ételfelhúzó számára, hogy az épületben ne terjedhessen el az ételszag, az éjjel-nappal működő kazánház stb. Amint visszatérünk az előcsarnokba, szemünkbe ötlök a villamosságra berendezett és óvókészülékes lift, amely súlyos betegek számára nyugvágygyal van ellátva, továbbá a tea és kávékonyha. Amint az első emeletre jutunk, mindenekelőtt a stilszerű, elegáns társalgóba lépünk. Jobbra és balra a sebészeti betegek szobái vannak sterilizálható ágygyal, székekkel, fotelokkal és emalfalazattal. Minden emeleten kényelmes, praktikus és higiénikus szempontból berendezett fürdők állnak a betegek rendelkezésére. Az ápolónők szobáiból minden egyes betegszobából villamos csengettyű van bevezetve. A második emeleten van először is az altató szoba, ahol a beteget narkotizálják, hogy a rettegett műtőtermet meg se láthassa. Az altatószoba a nagy műtőterembe nyílik, a mely Hercel dr. tervezete szerint a legmodernebb követelményeknek megfelelőleg épült. Akárcsak egy festőterem, felső világítással bíró, azonfelül a parkra nyíló teremoldal merőben üvegfal. A műtőteremben minden üvegből és vasból készült és tökéletesen sterilizálható. A mélyebben fekvő testüreg megvilágítására erős villamos reflektort alkalmaznak. A nagy műtőterem mellett van a genyes betegek számára a szintén tökéletesen berendezett kis műtőterem. A manzardon van az orvosi laboratórium és a Röntgen intézet, továbbá a vegyi laboratórium. Az egész épületben központi fűtés és megvilágítás van berendezve; minden légvonat nélkül elérték a szellőzés maximális fokát.

Törvényszék.

§ Marocsainé ügye. Az 1895. év őszén a Péter-utcán meggyilkolt Marocsai József bányász meggyilkolásaért vád alá helyezett és el is ítélte özv. Marocsai Józsefné ügyében — mint annak idején meg is írtuk — a budapesti kir. Curia feloldotta az alábbi bíróságok ítéletét és elrendelte Marocsainénak Budapestre, a lőportárdülői gyűjtőfogházba való felszállítását, elmebeli állapotának megfigyelése végett. E megfigyelés eredménye aztán az lett, hogy az igazságügyi orvosi tanács kimondotta, miszerint Marocsainé ép elmeállapottal bír a tett elkövetésekor és ma is beszámítható állapotban van, csak hogy feltűnő idegességben szenved. Ez alapon új végtárgyalást kellett a vádlott ügyében tartani, mely tegnap délután folyt le a pécsi kir. törvényszék előtt. A végtárgyalásra — melyen Varga Nagy István elnökölt és Kossér János és Bajnovits Ármin voltak a szavazó bírák — csak a vádlottat vezették elő és megjelent Jellasics István dr., törvényszéki orvos, Nagy Géza dr. kir. alügyész és ifju Némethy József, védő is. A tárgyalási jegyzőkönyvet Krudy István aljegyző vezette. A végtárgyalás különben nem állott másból, mint az első tárgyalási jegyzőkönyv és a bűnügyi iratok, meg az országos egészségügyi tanács véleményének felolvasásából, melyre Jellasics István dr. törvényszéki orvos egybehangzó szakvéleményt terjesztvén elő,

a vádhatóság képviselője fentartotta a szándékos emberölés vádját és a bíróság kimondta, hogy az ítélet, mely 8 évi fegyházra ítélte a férjgyilkos asszonyt, hatályban maradjon. E büntetést tudvalevőleg — annak idején a kir. ítélőtábla 15 évre emelte fel és az ítélet, felebbezések folytán, most is felmegy a kir. ítélőtáblához.

§ Tolvaj asszony. Miltényi Mária férj. Varga Kálmánné, kisteleki lakosnő, kinek a férje becsületes kovácmester Kisteleken múlt év augusztus 3-án Szentlőrincre rándult és ott Géra Györgyöt, egyik ismerősét akarta meglátogatni. Az ember nem volt ott, de a szobakulcsát egy vakablakban megtalálta az asszony és azzal a lakást kinyitván, bement oda és zsebrevágván Gэрának ezüst zseboráját, azzal odább állott. Ugyanekkor meglátogatta Pápai János községi bírót is és egy pillanatra maga maradván a vendégszobában, a szekrényből 350 frtot kiemeit, a mely összeg a község pénze volt. A lopott órát és pénzt aztán elrejtette az országúton egy bokor tövében és mikor a lopásról kérdőre vonták, még becsületsértést emlegetett. Hanem a csendőrség mégis nyomára jött az elrejtett lopott pénznek és órának és a tolvaj asszonyt átadta a bíróságnak. A pécsi kir. törvényszék tegnap tartotta meg ügyében a végtárgyalást és elítélte másfél évi börtönrre. Az elítélt asszony, ugy védője Darányi Ferenc dr. megfelelően az ítéletet, de felebbezett súlyosbításért a királyi ügyész is.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése február hó 11-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején Perczel Dezső belügy-miniszter bemutatja a Beszterce-Naszód vármegye és a Bukovina közti határrendezésről szóló törvényjavaslatot.

A tengerészeti szakoktatás tételénél, Lukács Gyula szólalt föl, a fiúmei hajózási akadémiát téve beszéde tárgyává, amely vitorlás hajókra kiképzzi az ifjakat, csak hogy az a baj nincs gondoskodva elég vitorlás hajóról, ahol az itt végzett ifjak gyakorlatot és alkalmazást nyerhetnének, mert csak osztr. magyar lobogó alatt járó hajókon töltött szolgálatot akceptálnak, ilyenek pedig kevesen vannak és jobbára ezek is idegen kezekben, akik nem szívesen fogadják a fiúmei hajózási akadémiából kikerült magyar ifjakat.

Daniel Ernő báró helyesli Lukács megjegyzéseit és kilátásba helyezi, hogy segíteni fog az állapotokon.

Az államvasutak tételénél Madarász Imre helyteleníti a vasuti menetjegyeknek reklam célokra, mint pl. az „Alkotmány“ című lap hirdetéseiére való felhasználását.

Farbaky István a selmecbányai keskenyvágányu vasutat normális vágányuvá átalakíttatni kéri.

Kossuth Ferenc fölvilágosítást kér a vasuti beruházási kölcsönről. A déli vasut díjtételei leszállítását sürgeti.

Berzeviczy Albert a tanítók szá-

— Hát csak az én . . . öregapám — felelte a kis gyermek.

— Honnan jöttetek?

— Messziről, sokat gyalogoltunk, éhezünk és szomjaztunk.

— Hét senkid sincs, a hová mehetsz?

— Öregapa azt mondta, hogy menjek a jó emberekhez.

— No hát akkor add ide a kezedet és gyere velem.

A jámbor felfogta az elárvult fiút.

— Jöjj csak kis fiam, add ide a kezedet; ne félj tőlünk. Jó helyre viszlek titeket az eső elől. Itt nem maradhattok. Aztán mindjárt kitör a vihar, öreg apád pedig nem akar felébredni, jobb lesz fedél alatt, gyermekem . . . Ne sirj, fiacskám, mi nem bántunk téged.

A vigasztaló szavak után gondolkodni kezdett, miként tegye egyedül, minden segítség nélkül a megdermedt hullát a kocsira, hogy a faluba vihesse.

— Mondd csak, fiam, mi baja volt öregapádnak, hogy ilyen helyen halt meg?

— Én nem tudom; de mikor elaludt, ezt a kenyeret kivette a tarisznyájából, azt mondta, hogy egyem meg, mert ő már nem lesz éhes, ő sokáig fog aludni.

— Hogy hívnak téged?

— Lajos.

— Nincs más neved?

— Csak Lajos a nevem.

— Öregapádat hogy hívják?

a hetes inség szomorú színjátéka ez a veres szín, mely körülte eget-földet befest.

— Vezess be engem az erdőbe, Lajos — szólta az öreg ember és nagy fáradtsággal birt már csak a lábain megállani.

A gyermek bevezette őt az árnyékos fenyőfák alá, ott az öreg ember lefeküdt egy gyalogfenyő bokor mellé, mely őt a naptól eltakarta, a kis fiút oda ültette maga mellé és megfogta a kezét.

— Ide hallgass rám, Lajos. Én most lefekszem ide, behunom a szememet és aludni fogok sokáig. Engem nem szabad senkinek felébreszteni. Te ne várj rám itten, mert nagyon sokáig fogok aludni, a tarisznyám fenekén van még egy darab fekete kenyér, itt van, azt vedd ki, tedd a kebledbe és menj velem, a meddig benne tart; csak mindig arra felé tarts, a merről a napot kelni látod, a hol a hegyek végződnek; ottan laknak jó emberek, azok majd pártodat fogják. A gyermek hallgatta okosan, a mit az öreg beszélt.

— És most mondd el előttem a „Mi atyánk“-ot szépen.

A gyermek letérdelt és imádkozott halkán, az öreg ember utána mondá azt töredezett hangon.

— Amen.

— Most pedig csókolj meg még egyszer.

A gyermek lehajolt nagyapjához és remegve csókolá meg annak tisztességese arcát.

— Áldjon meg téged az Isten, kis gyermekem.

És azzal végig fektet a száraz harasztan az öreg ember, szemeit lehunyva csendesen, két kezét

mára menetdíj kedvezményeket óhajt az államvasutakon.

Dániel Ernő báró, kereskedelmi miniszter válaszolva Madarásznak, kijelenti, hogy az „Alkotmány” című klerikális lapnak a reklámja a vasuti menetjegyeken csak a kormány liberálizmusát bizonyítja. A beruházási költségről legközelebb törvényjavaslatot fog benyújtani. A fölvenni szándékolt 150 millióból ez évben fel fog használni 40 millió, a minnek az évi kamatja 1,600.000 frttal szerepel a költségvetésben. A selmeci keskenyvágányu vasut átalakítását ez évben nem ígérheti. A déli vasutal tárgyalásokat folytat a zóna rendszer behozatala iránt. A vasuti kedvezmények már is túlzottak, a tanítók nagy komplexumára ezt nem terjesztheti ki.

Az államvasuti gépgyárnál Marjay Péter a gép-igéceket visszaéléseiről, Kossuth Ferenc az állami gyárak konkurrenciájáról szolt, melyet a magán gyárakkal szemben folytat.

A zálogházak tételénél Pickler Győző az árverési hiénákról és azok visszaéléseiről beszélt, hangsúlyozva erősen az árverési csarnokok építését; Visontai Soma a kamatláb leszállítását óhajtja. Dániel miniszter felvilágosításai s ígéretei után a tételt elfogadták.

A hajózás tételénél Lukács Gyula és Batthyány Tivadar gróf szoltak a fumei tengerészeti viszonyokról.

Az összes tételeket megszavazták.

Ülés végén Percel Dezső belügyminiszter felel a Sima Ferenc interpellációjára a Vadnay-féle ügyből kifolyólag. A választ a többség tudomásul veszi.

TÁVIRATOK.

— **A lángbaborult kelet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) György görög királyi herceg az éjjel hat torpedó-naszáddal Kréta indult, hogy megakadályozza a törökök kikötését.

— **Dohánytermelésünk bajai.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az országos gazdasági egyesület nagygyűlésén foglalkozni fog a dohánytermelés bajával és azok megszüntetésével.

— **A török követ protestál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A bécsi török nagykövet újból tiltakozott a nagyhatalmak eljárása ellen, melylyel a konferenciák eredményét titkolják.

— **Az unio elnöke.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mint egy kábelsürgöny jelenti, Washingtonban a szenátus és képviselőház együttes ülésében tegnap proklamálták hivatalosan Mac Kinleylet elnökké és Hobart-et alelnökké.

— **A Kossuth-pártklubból.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Kossuth-párt tegnap este 6 órakor a klub helyiségben a földművelési tárcát tárgyalta.

— **Faure nem megy Abbaziába.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)

A Havas-ügynökség jelentése szerint Faure Felix köztársasági elnök az idén nem megy Abbaziába.

— **Sztrájkba kergetett munkások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lugosról táviratozzák, hogy az aninai, oravicai és resicai bányamunkások, számszerint mintegy tizezeren sztrájkra készülnek. Resicán nagyszámú katonaság van készenlétben. Litsek Béla alispán a helyszínére utazott. A sztrájk oka: a társláda ügyeinek rendezése, mely által a munkások magukat megrövidítve érzik.

— **Alapítványok ellenőrzése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az állami főszámszéknel most nagyfontosságú tanácskozások folynak az iránt, hogy a kormány és az egyes miniszteriumok rendelkezése és kezelése alatt álló alapok és alapítványok ellenőrzése hatályosabbá tétessék s hogy melyek vonandók a főszámszék ellenőrzése alá. Résztvesznek a tanácskozásokban Rakovszky István főszámszéki elnök, Apor Gábor államtitkár a felség személye körüli miniszteriumban, Forray Ferenc belügyi, Szukováthy pénzügyminiszteri oszt. tanácsosok, Fromhold Arthur kir. tanácsos, Lestyánszky, Madách, Toszt, Lányi, Lahner miniszteri tanácsosok.

Laptalajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

mellén összetéve, egymáshoz az ujjak hegyeit, a hogy szokták a halottak, kiket a terítőre tesznek.

A gyermek csak nézte egy ideig, hogy igazán oly mélyen fog-e aludni nagyapja, mint mondá? Nem mertte őt felkölteni, a ki az Istennel alszik; sirni nem mert ott fennhangon, csak úgy némán hullottak nagy könyecseppjei a kezében tartott száraz kenyérre.

II.

A BECSALI CSÁRDA.

Egyszerre beborult az ég alja. Felhők függtek a láthatáron, fekete és sűrű tömegben kavargva egymás fölé a szürke magasságban. Pompásan cikázó villámok hasították keresztül a felhőket és már a távolból is hatalmas dörgések reszkettették meg a levegőt.

— Öregapa, kelj fel már, ne aludj olyan sokáig, már villámlik és dörög, jön a nagy fekete felhő. Kelj fel, öregapa!

Egy újabb villám és dörgés után a kis gyermek megfogta a merev kezét.

— Öregapa, siess, kelj fel, mert megázunk!
De az öreg csak nem mozdult.

A hol a hegyi ut az országutba belevág, mely egyenesen visz felfelé a kapaszkodó lejtőn, egy toldott-foldott szekér jött, melynek az ülése csészából van kölcsönözve, a derekát paraszt-kontár csinálta elrontott remekbe, némi része zöldre van festve, a saráglya egészen új.

A kocsiban csak egy ülés van, azon ül egy idősebb polgár, kerek kalapban, foltozott szürken, kerekre nyírott hajjal.

A szekér nagy sörögve jött fel a zökkenős uton, a rud pofozta a lovakat jobbról-balról. Majd a kocsin ülő leszállt és gyalog ballagott a meredek uton a szekér után.

A kocsizőrejt a kis fiu figyelmessé lett és kiszaladt az ösvényre.

A mint a közeledő parasztot észrevette, eleje futott és kérte őt:

— Költse fel öregapámat, úgy elaludt, nem hallja, hogy vihar jön.

Az ember megsajnálta a kis gyermeket, a ki az öreghez vezette őt.

— Öregapa lefeküdt aludni és nem akar felébredni többet.

Az ember megtapintotta az öreget, hogy mozdítson rajta; de hirtelen felkiáltott:

— Hiszen ez meg van halva!

Bármilyen kicsiny volt is a gyermek, de úgy látszik, volt némi fogalma a halál felől.

— Kicsoda ez? A te öregapád, gyermekem?

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz. *)	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz. **)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 34 "
Uj-Domb.	" 1953. sz. ***)	vegyes " d. u.	2 " 44 "
Brood	" 1906. sz. ***)	személy " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " "	6 " 37 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1903. sz.	" " éjjel	11 " 30 "

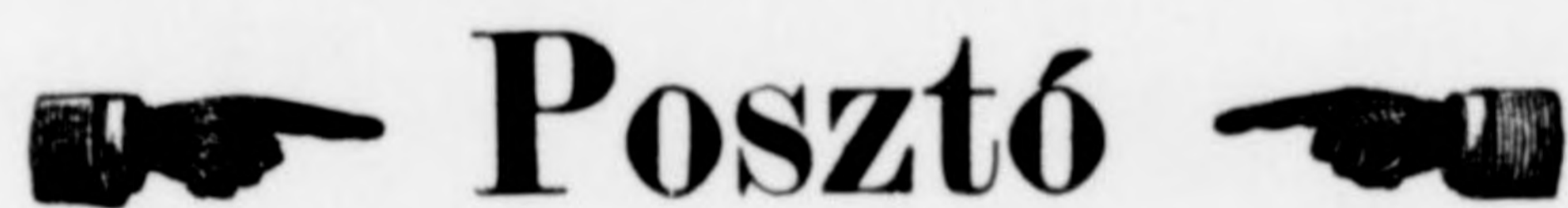
*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.
 **) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.
 ***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	" " "	8 " 2 "
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes " "	8 " 23 "
Bécsből	8702. sz. **)	személyv. " "	9 " 39 "
Broodról	1905. sz.	" " d. e.	11 " 18 "
Budapestről	1906. sz.	" " d. u.	4 " 8 "
	1921.	" " "	" " "
Vinkovcéről	8701. sz.	vegyes " "	5 " 50 "
Budapestről	1902. sz.	gyors " este	7 " 50 "
Bécsből	8712. sz.	vegyes " "	8 " 5 "
Broodról	1903. sz.	személy " éjjel	11 " 2 "

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.
 **) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

REICHENBERGI

Posztó

és öltönyszövetek!

Magán vásárlók direkt kiszolgálása!

Tessék kérni mintákat a mi feltűnő újdonságainkból.
 Igen elegáns tavaszi öltönykelmék, egész öltözetre 6.70 krtól, 8 frt, 10 frtig és feljebb.

REHWALD FERENCZ FIAI

posztóraktára

Reichenbergben, (Csehország).

Jelzálog kölcsönöket

budapesti és vidéki házakra, földbirtokokra, gyárakra és malmokra I. helyre 42 évre 5%, 50 évre 5 1/4%, II. és III. ik helyre 6%-os tőke és kamattörlesztésekkel.

Pénzt

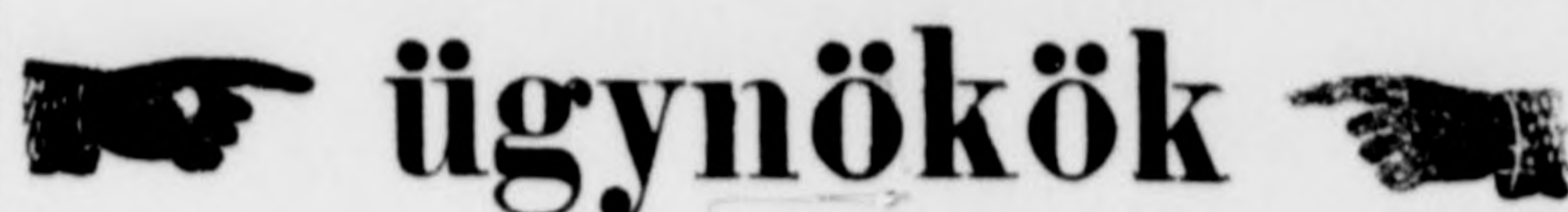
váltóra 5-6% mellett 10.000 frtig gyorsan és pontosan eszközöl minden hitelképes embernek.

Schwarz Zsigmond

Kereskedelmi és pénzügyi tudakozó irodája.

Budapest. VIII. Kerepesi-út 63.

Ügyes és megbízható

ügynökök

azonnal felvétetnek, magas jutalék mellett,

a Gizella Egylet

vezérügynökségénél **PÉCSETT,**
 Nepomuk-utca 23. sz.

1719. szám.
 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1896. évi 6273. számú végzése következtében, Dr. Müller János ügyvéd által képviselt, Csonka István javára, Vranitsch György ellen 75 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül és lefoglalt és 1576 frt 50 krra becsült halottas kocsis és felszerelésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 26.561 1896. számú végzése folytán 45 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi március hó 3. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 28 frt 50 krrban bírósággal már megállapított költségek erejéig **Pécsett, Indóház-utca 27. sz. a.** leendő eszközlésére **1897. évi február hó 16. napjának d. u. 1/2 1 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Pécsett, 1897. évi január hó 18. napján.

Engler Kálmán
 kir. bírósági végrehajtó

20867. sz.
 tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Buda Vendel pécsi lakos végrehajtónak Kary János és neje sz. Eva Teréz pécsi lakosok végrehajtást szenvedők ellen 200 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a szentlőrinczi kir. járásbíróóság területén levő, a Szt.-Királyi község határában fekvő, a szt.-királyi 30. sz. tjkvben felvett I. 58. hsz. 25. sz. házra, udvarra és 61. hsz. kertre az 1881: LX. t. cz. 156. §-a alapján egészben 411 frt, a 40. sz. tjkvben felvett I. 1128. hsz. ingatlanra a 156. § alapján egészben 28 frt, a 167. sz. tjkvben felvett I. 3., 5-10., 12-22. és 24. sorsz. ingatlanokra 1030 frt és az 544. sz. tjkvben felvett † 59. hsz. 26. sz. házra és udvarra a 156. § alapján egészben 400 frt, a † 60. hsz. kertre egészben 18 frt becsáronban, mint kikialtási árban az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 27. n. d. e. 9 órakor Szent-Király községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 41 frt 10 krt, 2 frt 80 krt, 103 frt, 40 frt és 1 frt 80 krt készpénzben vagy az 1881. évi nov. hó 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsett, 1896. évi november hó 13. A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Bogyay Pongrác
 kir. törvényszéki bíró.

Egyesült Budapest fővárosi takarékpénztár.

Központi osztály: V. ker., Dorottya-utca 4. sz. Józsefvárosi osztály: VIII., Kerepesi-út 9. sz.
 Budai osztály: II. ker., Fő-utca 2. szám. Terézvárosi osztály: VI. ker., Andrássy-út 2. sz. (Foncière-palota.)

Befizetett alaptőke:

3.600000 frt névre szóló 12000 drb 300 frt névért. részv. felosztva.

Tartaléktőkék:

Rendes tartalékalap	3 372,202 frt 45 kr.
külön	583,649 frt 33 kr.
Rendkívüli	200,000 frt

összesen: — 4.155,851 frt 78 kr.

Kölcsönöket ad telekkönyvezett (fővárosi) ingatlanokra, és vidéki földbirtokokra készpénzben és záloglevelekben a becsérték 50 százalékáig.

A jelzálogkölcsön iránti kérvényekhez — melyeknek mintázatai a takarékpénztárnál díjmentesen átvehetők — következő okiratok melléklendők:

Földbirtokoknál:

- a) a legújabb keletű hitelesített teljes telekkönyvi kivonat;
- b) a hitelesített katasteri birtokiv
- c) az adókönyv vagy adóhivatali bizonyítvány a fizetett adóról;
- d) esetleg az ármentesítési költségek kimutatása;
- e) az épületekre vonatkozó tűzkárbiztosítási kötvény.
- f) az u. n. azonossági bizonyítvány, vagyis községi bizonyítvány az iránt, hogy a katasteri birtokivben felvett birtok mily hiteletekjegyzőkönyvekben van felvéve.

Kivánatos, hogy esetleg meglévő bírói becslések, adás-vételi vagy bérszerződések is mellékeltesenek

Készpénzkölcsönök rendszerint hat havi kölcsönös felmondás és a kamatoknak negyedévenként előlegesen leendő fizetésének kikötése mellett adatnak. A kamatláb a takarékpénztár és a kölcsönkérő közti megállapodás tárgyát képezi.

A takarékpénztárnak 4 1/2%-os záloglevelekben adott kölcsönei után tőketörlesztés és kamat fejében 45 éven át évenként 5 1/2% fizetendő 1/2 évi előleges részletekben.

A 4%-os záloglevelekben adott kölcsönök után tőketörlesztés és kamat fejében 4 1/2 éven át évenként 5% összeg fizetendő 1/2 évi előleges részletekben.

A záloglevelek kölcsönösen megállapított áron vétetnek vissza.

Az intézeti záloglevelek a tozsdéi napi árfolyamon a takarékpénztár mind a négy osztályának pénztáránál kaphatók.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.